

## KWEEKING VAN MEELWORMEN.

---

Welligt zal aan sommigen onzer lezers het volgende voorschrift van EMILE BILLOT (*Les Mondes*, 1866, II, p. 411) om meelwormen te kweeken welkom zijn.

„Alle liefhebbers van vogels kennen de larven van *Tenebrio molitor*, gemeenlijk bekend onder den naam van meelwormen. Ieder kan daarvan gedurende eenigen tijd eenen voorraad bewaren, maar niet ieder verstaat de kunst om ze te doen voorttelen. Ik zal hun deze leeren. De keuze van het vat is geenszins onverschillig, en ik heb duizende wormen verloren, alleen omdat ik aanvankelijk steeds aarden vaten gebruikte, waarin eene voor de larven doodelijke gisting ontstond. Om goed te slagen, neme men een regthoekige houten kist, van een el lang en bijna een halve el hoog. Men moet zorg dragen eene harde houtsoort te kiezen en de kanten met zink te bekleeden, want wanneer de larven jong zijn, graven zij gangen en zoeken door de voegen te ontsnappen.

„Zijn de kisten gereed, dan vult men deze met zemelen en meel, ongeveer 1 deel meel op 10 deelen zemelen. De laatste moeten zoo grof mogelijk zijn, om de lucht tot aan den bodem der kist te doen komen, hetgeen de gisting verhindert. De vulling geschiedt op de volgende manier. Men brengt eene laag van het mengsel van omstreeks 7 Ned. duimen hoogte op den bodem der kist en bedekt deze laag met een dikke wollen lap. Op deze wordt nu weder eene laag van meel en zemelen uitgebreid, van gelijke hoogte als de vorige, deze wederom met een wollen lap bedekt en zoo gaat men voort, totdat de kist tot op een palm van den rand gevuld is. De bovenste laag wordt overdekt met een dubbel toegevouwen wollen lap; deze laatste zal altijd eenigzins vochtig zijn, terwijl daarentegen de inwendige lappen goed droog moeten zijn, om de gisting te voorkomen.

„Is eenmaal de kist aldus gevuld, dan ga men naar eenen molenaar of bakker en verzoeken hem gedurende den nacht een nat laken op den vloer bij de meelzakken uit te spreiden, of wel op eene plaats waar

men gewoon is meel te strooijen. Den volgenden morgen zal men duizende meelwormen onder dit laken vinden. Deze larven, in de kist gebragt, moeten gevoed en gemest worden, hetgeen men doet door haar beenderen met nog eenig vleesch er aan, pezen enz. te geven; maar men drage daarbij zorg deze te leggen tusschen de twee vouwen van de lap, die de laatste zemellaag bedekt. De larven ondergaan nu hare gewone vervellingen en veranderen eindelijk in gevleugelde insekten. Deze metamorphose grijpt, al naar gelang der temperatuur, van Maart tot Junij plaats. Wanneer zij begint, moet men de kist met een stuk gaas toedekken, omdat anders de insekten zouden wegvliegen. Onder het bedekkende gaas paren zij nu en de wijfjes leggen vervolgens de eijeren in de wollen lappen, die in het binnenste der kist zijn gelegd. Het eijerleggen afgeloopen zijnde, sterven de insekten. De uit de eijeren gekomen larven groeijen snel; in den beginne doet men wel haar een eenigzins droog dierlijk voedsel te geven, zooals b.v. beenderen, waaraan het gekookte vleesch begint te droogen. Door deze handelwijze kan men ten allen tijde over tienduizenden van meelwormen beschikken, en ik heb te Straatsburg eenen man gekend, die aan de houders van vogels de meelwormen tegen 25 à 50 centimes de honderd verkocht, al naar gelang van den tijd des jaars. Hij zorgde wel voor aller oogen zijne kist te verbergen en drong bij mij aan, dat ik toch het geheim niet zoude verraden, dat ik hem zelven had geleerd."

Hg.